

N.F.S. Grundtvig “Hr. Jetsmark og ‘Foreningen”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.20, november 2022

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1838 (SJ: 592)

Teksten er etableret af Stine Kylsø Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Stine Kylsø Pedersen, redigeret af Jon Tafdrup og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:7]

Hr. Jetsmark og “Foreningen”.

Man maatte vist heller have alle de Feil, en ærlig Mand kan have, end *anonym* sværte en *navngiven* Mand, saa “Foreningen” kunde, efter mine Tanker, aldrig faaet et uheldigere Forsvar end det i “Dagen” (N° 45) om Anonymen end ei med sin forulykkede Vittighed havde berømt Foreningen for en Overholdelse af Principer, som *jeg* lastede, altsaa af et Princip, “*som Godt vil hemme*”.

Naar det imidlertid er *ganske nøiagtigt*, hvad “Foreningen” har kundgjort om Hr. *Jetsmarks* og Sammes Mellemværende, da har han vist nok Uret i at ville have Andres [[A:8]Nød afhjulpet ved *den, saalænge* der endnu ere *Mødre* med spæde Børn *uhjulpne*, men Foreningen har aabenbar ligesaamegen Uret i *ei* at ville hjælpe *saamange Mødre* med spæde Børn, som de kan for *Øieblikket*, da *det* jo fra Begyndelsen var deres paatagne hæderlige Hverv, uden Spørgsmaal om, *hvorlænge* de milde Gaver vilde sætte dem istand dertil. Foreningen har nemlig derved, langt fra strængt at følge det *Princip*, der ligger i Sagens Natur, vilkaarlig bestemt, at de, der traf til at melde sig *først*, skulde *sikkres* en *varig* Understøttelse paa

deres Bekostning, der meldte sig efter "Tusindtallet" var fuldt, istedenfor at alle trængende Mødre med spæde Børn som for Øieblikket kunde hjælpes, skulde være hjælpne, i det Haab, at *Gavmildheden* vilde være ligesaa *varig* som Vinteren. Naar imidlertid kun denne Feil rettes *i samme Øieblik* den opdages, da er den lovlig undskyldt ved den skæve Tankegang, der nødvendig udbredes ved det sørgelige *tvungne Fattigvæsen*, hvis erkjendte *Princip* er den *Umuelighed* at *sikkre* alle dem, Man *indsriver* i Protokollen deres Ophold for Livstid, og medens vi nu Allesammen, uden at kives eller bebreide hinanden Noget, skulde gjøre vort Bedste for at afhjælpe *Øieblikkets* Nød, tør vi haabe, denne Vinter vil blive det *tvungne Fattigvæsens* Sidste i *Kjøbenhavn*. I saa Fald vil vi have dobbelt Aarsag til at takke Gud for en Frost, hvorunder Hjertet tøde op i mangan Barm, da det blev øiensynligt, at det *tvungne Fattigvæsen*, istedenfor at gjøre *Gavmildheden* overflødig, har gjort Nøden saa stor, at den er uoverkommelig.

N. F. S. Grundtvig.